

מאורות שלום

קרית ארבע עיה"ק תברון ת.ד. 88 מיקוד 90100

כתובתנו באינטרנט - <http://www.ohrshalom.net> דוא"ל - info@ohrshalom.net

הרבי צבי אליעזר ספרין זצ"ל הי"ד - הרבנית מינדיל ווגשל בת רבי מנחם מנדל רובין זצ"ל
 כניסת שבת / שעון קיץ
 חברון יום ת"א ב"ש 18:44 18:36 5118:
 פדשת
 שמיני
 יציאת שבת / שעון קיץ
 חברון יום ת"א ב"ש 19:51 19:52 19:44

א' אייר תשס"ו גיליון מספר - 85 שנה שנייה

מאורות פרשה "בקרובי אקדש"

"ויאמר משה אל-אהרן, הוא אשר-דָּבַר הִנֵּה לאמר בקרובי אקדש, ועל-פְּגִי כָל-הָעַם, אֶפְבֹּד; יָדַם, אֶהְרֹן" [ויקרא, י]

תרגם יהונתן בן עוזיאל "דמלל ה' עמי בסיני" הנה נרמז זה אצל האנשים אשר היו טמאים לנפש אדם אשר לא יכלו לעשות הפסח ע"י שהתעסקו בנדב ואביהו, והנה "טמא לנפש אדם" עולה "הלכה למשה מסיני" ונרמז עוד כי זה היה בראש חודש ניסן אשר נאמר עליו "החדש הזה לכם" והתנא קרא "החרש היה לבם" [פסחים] שעולה "הלכה למשה מסיני".

ועוד אמר רש"י [] מלמד שאף עליהם נקנסה מיתה על עון העגל, ויש לרמוז זאת במה שאמר "קחו את המנחה" כי "מנחה" עולה "עגל" והנה נתקן חטא זה אמר להם "קחו את המנחה" לשון "שיריים" היינו שפלות, וגם "אכלוהו מצות" שמורה על שפלות [לחם עוני] בחינת ענווה, וזה הוא התיקון לגאוה שהמתגאה הריהו כעובד ע"ז, וחטא זה בא להם משורש חטא עץ הדעת שהיה כעין ע"ז, כנאמר [בראשית] "הנחש השיאני" לשון התנשאות וגאוה, ועל ידי ענווה יתוקן ונסלח להם, כנרמז גם כן במילת "נותרת" שהיא גימטרייה אלף נ"ו [1056] כמנין "ויאמר יהוה" סלחתי כדבריד" עם י"ט האותיות [כמבואר בכוונות] ונרמז כי "חקך וחק בניך הוא מאשי יהוה" עולה "תשובה" אשר ע"י עשיית תשובה יהיו נפתחים פתחי פרנסה כי מילת "חק" מלשון "לחם חק" כי העדר פרנסה בא מסיבת "הרעתי את מעשי וקפחתי את פרנסתי" וע"י התשובה יתוקן גם החטא בשורשו לכן נקטה התורה "חק עולם כאשר צוה יהוה" עולה "עץ הדעת טוב ורע" כי יתוקן הכל גם החטא בשורשו.

ולהבין הקביעות שנקראת פרשה זו בשבת שאחר הפסח, משום שבשבת זו אוכלים געלי מצות שאז קוראים "קחו את המנחה ואכלוהו מצות" שהוא תיקון לחטא העגל, אשר "עגל" סימן לעבירה [עיין יבמות - וברש"י] סימן לחולי ההדרוקן, שפניו מוריקות אשר ירוק נקרא גם כן "געל" וע"י מצות שרומזות על לחם עוני עונה ושפלות מתקנים זאת

ועל מות בני אהרון ופטר חטא העגל (שאהרון היה שותף בו), "בפסוק: 'הוא אשר דיבר וכו' בקרובי אקדש וכו' וידום אהרון'. אין פירוש 'וידום' דווקא על הקול, אלא שביטל את עצמו, כעניין אמרם: "לא מצאתי לגוף טוב משתיקה" (אבות א', יז). כי זהו שכתוב: 'בקרובי אקדש' - להודיע כי לא מצד מעלת האדם יכול להתקרב אליו, רק בכוח ציווי הבורא יתברך, שעל זה נענשו נדב ואביהו, כמו שכתוב: 'אשר לא צוה', ומיד למד אהרון זאת וזה: 'וידום'..."

אהרון הבין את המסר שדיברנו עליו. שתיקת אהרון היא לא רק סתימת פה מחוסר אונים: "וידום אהרון" פירושו התבטלות כללית וטוטאלית לקב"ה ולציווייו. הוא מבין שכל התקרבות לה' היא רק מכוח הקשר והכפיפות לציווי ה', ולא מתוך מעלתו של האדם. כלומר, אהרון "משתיק" את ה"אני" שלו ומתחבר חיבור מלא וחזק לציווי הא-לוקי.

רבי אברהם נחליאל ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.

שרה בת חיים ז"ל לולה בת זלמן ניסים ז"ל

העלון מוקדש לרפואת

הרב נתן חזקיה בן חיה

העלון מוקדש לרפואת נעמי בת שולמית

העלון מוקדש לרפואת משה ישראל בן שולמית עדינה

העלון מוקדש לברכת זש"ק למרת שירית בת גילה

העלון מוקדש לברכת זש"ק למרת אליז שולמית בת חוה

העלון מוקדש לברכת זש"ק למרת מלכה בת לאה

" ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקרבו לפני ה' אש זרה אשר לא צוה אתם. ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם וימתו לפני ה'. ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר ה' לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן". [ויקרא י']

הגמרא [סנהדרין נ"ב] מספרת "וכבר היו משה ואהרן מהלכין בדרך ונדב ואביהוא מהלכין אחריהן וכל ישראל אחריהן, אמר לו נדב לאביהוא: אימתי ימותו שני זקנים הללו ואני ואתה ננהיג את הדור? אמר להן הקדוש ברוך הוא: הנראה מי קובר את מי. אמר רב פפא: היינו דאמרי אינשי: נפישו גמלי סבי דטעיני משכי דהוגני".

ונכתב בשם האר"י הקדוש [שער הפסוקים על חטא נדב ואביהוא] כללו של דבר, אל יחשוב אדם טעות מפורסמת כזה שנדב ואביהוא הקריבו אש זרה ח"ו, כי מי שהיו שקולים כמשה ואהרן, ואמר הקב"ה עליהם 'בקרובי אקדש', אין לייחס להם טעות גדולה כזו שאין לייחסה לתינוק הדיוט אחד.

וכתב הרב קוק צ"ל [ורות הקודש כרך ב', עמ' ש"ס] "כשהולכים אחרי ההרגשה העליונה של הופעת רוח הקודש, ושל כל חכמה והופעה שבעולם, בלא התקשרות אל התורה ומעשיה בפרטיות, ובמדידת המדות הטובות, המשוערות על פיה, הרי זה חטא נדב ואביהו..."

חושבים המתנהגים ככה שמתקרבים אל הקודש, מיחדים הם ממרחקים, מקריבים אפילו אש זרה, ובאים אל הקודש, שתויי יין, בלא אימתא דשמיא, הנובעת ממקור עליון, הבאה על ידי כיסוי הראש, אלא פרועי ראש, ומתיחדים כל אחד בהשגתו המיוחדת בלא איגוד עליון של תורת משה מורשה, ולא נטלו עצה זה מזה, ומורים הלכה בפני רבם, מתוך הכרה של גדלות פנימית. ועומק גדול של קדושה זו צריכה להתבטל בפני מקור התורה. ונקדש בכבודי. והם מיודעו של מקום, אינם יכולים להתגבל בגבולים גדולים ממש ואהרן, בהתפשטותם, נדחים מן העולם, ואינם באים בבנין של משפחה, ובנים לא היו להם...

רוח הנעורים הסוער, המתעורר בעז ובגבורה, עם רוח הזקנה המסודר, המלא כובד ראש וזהירות, יחד מתאגדים לאגודה לפעול פעולתם בחיים, הרוחניים והגשמיים, להחיש ישועה, ולהעשות בסיס לצמח ד', עריכת נר לבן ישי משיח ד', רוח אפינו, אשר בא יבואו אלינו שניהם יחד, אליהו הנביא עם משיח בן דוד.

נדב ואביהוא גדולים היו והשגתם הרוחנית גדולה היתה, אלא שלא ידעו לבטא גדולתם והשגתם במסגרת חוקי התורה ומצוותיה, ועל כן לא יכולה היתה להתקיים בעולם.

אור גדול המופיע בעולם - יש להלבישו ולכסותו כדי שנוכל לקבל ממנו. לבוש זה הוא המסגרת, החוקים, הסדר הקבוע שלתוכם מושפע האור ודרכם הוא בונה בנין קיים ויציב בעולם.

אור גדול ללא כיסוי ולבוש מתאים הרי הוא מסנוור ומעורר. אם רצוננו להביט בשמש עלינו להלביש על עינינו מסוה ומכסה. גם אור רוחני והשגה גדולה עלולים לסנוור ולגרוע לבלבול אם לא תמצא הדרך להלבישו בדרכי חיים ובחוקי חיים.

בני אהרן ניסו לעלות אל הקודש כפי שהם, מתוך הבנתם ועם גדלותם, אך לא לפי הסדר הקבוע בתורה מפי הגבורה. לא ידעו הם להלביש את שאיפותיהם הגדולות, בתוך המציאות בה חיים על כל חובותיה, זכויותיה, חוקיה ומצוותיה. דומה שבימינו, "דור הפוסט", שבו כל מיתוס מתנפץ וכל מסגרת נפרצת, ישנה חשיבות רבה להבנת מעשיהם של בני אהרן, ולימוד מכך כיצד דווקא המסגרת הקבועה והיציבה - היא הדרך להתעלות ולהשגות גבוהות.

חסידי מספרים כי פעם אחת עמד הרבי מצאנז ליד החלון והביט אל הרחוב. כשראה איש אחד עובר, דפק על הזגוגית ורמז לו להיכנס. כשנכנס אל החדר שאל אותו רבי חיים: "אמור לי, אילו מצאת ארנק מלא דינרי זהב, האם היית מחזירו לבעליו?". השיב האיש: "רבי, בלי שהיות הייתי מוסר לו את המציאה, אם ידעתי מי הוא בעל הכסף". "שוטה אתה", אמר הרבי .

שוב עמד אצל החלון וקרא לאיש אחר שעבר ברחוב, ושאלהו את אותה השאלה. השיב האיש: "הרי אינני שוטה, שאוציא מידי ארנק של כסף שעלה בחלקי". "רשע אתה", אמר הרבי וקרא לאיש אחר שייכנס. גם את השלישי שאל הרבי את אותה השאלה. השיב האיש: "רבי, איך אוכל עתה לדעת באיזו מדרגה אעמוד אז? אם אצליח לכבוש את היצר הרע? אולי יפתה אותי, ואקח לעצמי את ההון הזר, ואולי יעמוד לי השם יתברך לנצחו, ואשיב את האבדה לבעליה". כששמע הרבי את דבריו, אמר: "מה נאים הם דבריך, אתה הנך חכם אמיתי."

- א. רבותינו היו סופרים ספירת העומר לפני עלינו לשבח
- ב. כל לילה נהגו רבותינו להתייחס כמצווה בפני עצמה, ולכן אם שכח ולא ברך בלילה, מונה ביום עם ברכה, ואם גם ביום שכח, בשאר הלילות מונה בברכה.
- ג. רבותינו החמירו מאוד בנוגע לתספורת הראש והזקן מערב פסח ועד ערב שבועות.
- ד. לא היו מקילים להתגלח ולהסתפר לפני ערב שבועות כלל.

תשובה מאת רבנו אליעזר צבי ספרין מקאמרנא מתאריך ח' ניסן תרנ"א

[הועתק מילה במילה]

ב"ה יום ה' ח' ניסן תרנ"א

החיים והשלום וכ"ט סלה לכבוד ידידי הרבני החסיד המופלג ירא ושלם המפורסם לשבח ולתהלה מ"ה אהרן ישעי' בן רחל פראדיל נ"י.

הנה אחדש"ה הגיעני מכתבו בדבר שאלתו והנני להשיבו שאאמ"ר זלה"ה בימי חורפו הי' סופר אחר גמר הסדר, ובערך שנים עשר שנים קודם פטירתו התחיל לספור תיכף אחרי תפלת ערבית

ואמר הגם שיש דיעות שונות בזה, אולם הרב הקדוש וכו' הריב"ש טוב זלה"ה הנהיג א"ע כן נגד כל הדיעות, ודעת קודשו מכריע את כולם.

ואחריו רבינו הקדוש מ"ה יחיאל מיכל מזלאטשוב זלה"ה היה מנהגו כמו כן, וכן אני נוהג א"ע ג"כ, וכן נכון לעשות וכבר השיבותי להר' וכו' מ"ה חיים אליעזר נ"י ממונקאטש בסגנון זה.

דברי אחי אחי אהובי לי כנפשי, תקבלו את חג המצות בכשרות ובשמחה גדולה עם כל ב"ב, וישמעו בינינו בשורות טובות תמיד עד מאה שנה אמן.

אליעזר צבי ספרין
קאמארנא

[בנו של הרבי יצחק אייזיק יהודה יחיאל זצוק"ל בעל "היכל הברכה" זוהר חי ועוד]

השפור השבועי

השפור השבועי ב"ש מאקייס כ"א יום
אויש כשעה 21:30
בבית משפחה 3 אג 404/21
טלפון - 029964160